

vil have det. Maaske er det det, som har paavirket det ærede Medlem.

Dernæst vil jeg sige om et Ord, som han brugte gentagne Gange, nemlig Ordet neutral, at det stammer fra en Samtale, jeg havde med det ærede Medlem som Ordfører i Fællesudvalget, hvor det ærede Medlem havde ønsket at høre min Stilling til selve Betænkningen her. Der brugte jeg ganske rigtig Ordet neutral, idet jeg sagde, at jeg vilde holde mig neutral, men det ærede Medlem, hvis Hukommelse for Ordet neutral jo ikke kan være bedre end for de Ord, som fulgte med, vil ogsaa ganske sikkert huske, at jeg sagde, at det betød for mit Vedkommende, at jeg ikke kunde give dette Forslag min ubetingede Tilslutning, men vilde prøve paa, om jeg kunde opnaa noget bedre, og kun til syvende og sidst modstræbende vilde slutte mig til det som et Forslag, som, hvis det blev Lov, det dog var muligt at administrere efter. Jeg er nemlig ganske paa det rene med, at for at der skal komme noget ud af et Fællesudvalg, maa der Indrømmelser til. Men jeg synes absolut ikke, det er heldigt, naar der dannes et saa uklart Forlig, som dette er, hvor ganske vist Fortolkningerne fra de forskellige Sider ere meget forskellige med Hensyn til, hvad Betydning det har med det kirkelige Udvalg, der skal kunne vælges.

Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelser om Præstelønningsloven, gik min Bemærkning om de 25,000 Kr. ud paa dette, at jeg syntes, det var uheldigt, at det kom frem i Loven, fordi der ikke trænges til Bidrag fra Statskassen i Øjeblikket, Stiftsmidlerne ere endnu i Stand til at fyldestgøre de Krav, der stilles. Det var i og for sig tidsnok at komme med et Forslag som dette, naar det viste sig, at Stiftsmidlerne ikke vare i Stand til at imødekomme de berettigede Krav. Dernæst var Grunden den, at jeg mente, det kunde hindre eller sinke en Præstelønningslov, og en saadan maa virkelig en Gang komme, selv om det har varet saa længe med Forarbejderne, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) neppe kan huske Begyndelsen af de Forhandlinger.

Til det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) skal jeg bemærke, at det er en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem har hørt mig sige, at jeg mente, der var Utilfredshed med Menighedsraadene hele Danmark over. Det har jeg slet ikke sagt. Jeg har sagt, at jeg troede ikke, det vilde blive modtaget med afgjort Sorg omkring i Landet, om man nu kom til at

staa paa bar Bund. Det var fra min Side slet ikke nogen Kritik af Menighedsraadene eller nogen Udtalelse om, at man Landet over ser med en saadan Kritik paa Menighedsraadene, men det var et Ord, som jeg kan støtte paa, hvad der er kommet særdeles stærkt frem i den senere Tid, at hellere end at faa noget utilfredsstillende nu, vil man begynde paa bar Bund. Jeg nærer heller ingen Tvivl om, at hvis man kommer til nu at staa paa bar Bund, og Ministeriet saa ad administrativ Vej vil søge at faa Beboerne til at deltage i Præstevalg, vil det paavirke blandt andet Landstinget saaledes, at man inden føje Tid kunde komme til en frindsidet og god Lovgivning i den Retning. Jeg tror, at naar det praktisk viser sig, at saadan kan det ordnes administrativt, saa vilde Landstinget ogsaa gaa med til, at det blev fuldstændig lovfæstet og fik sine bestemte Regler.

Et Spørgsmaal eller en Sag, som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) fremdrog angaaende en Embedsbesættelse, kan jeg selvfølgelig ikke gaa ind paa. Jeg kan ikke stille mig op her i Rigsdagen og fortælle om, hvad der er passeret, og hvilke Overvejelser der er gaaet forud for denne Embedsbesættelse. At den er sket, som den efter min Mening burde ske, det er en afgjort Sag; men den Slags Embedssager kan man jo ikke give sig til at afgive Forklaring om her i Rigsdagen.

Ordføreren (J. C. Christensen): Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger endnu overfor den højtærede Kultusminister. Den højtærede Kultusminister tager fejl, hvis han tror, at jeg er bitter overfor ham, men Sagen er den, at hans Neutralitet er af en ganske særegen Art, og det gør, at jeg maatte udtale mig saaledes, som jeg gjorde overfor den højtærede Minister. Saa gjorde den højtærede Minister et Forsøg paa at forsvare sin Neutralitet, men jeg tror ikke, at Forsøget faldt videre heldigt ud, thi Sagen er den, at en Neutralitet, som er af den Art, at man i Virkeligheden holder stærkt med en af de Parter, der strides, er ingen Neutralitet, men derimod en Deltagelse i Kampen, og det var bedre, at den højtærede Minister straks havde sagt til os i Fællesudvalget, at saadan var Stillingen. Vi havde jo i Underudvalget den højtærede Minister hos os, men han udtalte der ikke noget bestemt om, at han vilde tage Parti, og da jeg talte med ham, inden vi gik til selve Fællesudvalget, fik jeg det Svar, at han vilde holde sig neu-